

PETRU LASCĂU

Pastor biserica Elim, Phoenix,
Arizona, SUA

„Iosif s-a suit și el din Galilea, din cetatea Nazaret, ca să se ducă în Iudea, în cetatea lui David, numită Betleem, pentru că era din casa și din seminția lui David, să se înscrie împreună cu Maria, logodnica lui, care era însărcinată. Pe când erau ei acolo, s-a împlinit vremea când trebuia să nască Maria. Și a născut pe Fiul ei cel întâi-născut, L-a înfășat în scutece și L-a culcat într-o iesle, pentru că în casa de poposire nu era loc pentru ei.”

Luca 2.4-7

Misterul nopții preasfinte

Avenit pentru a ne cuceri pentru cer cu puterea dragostei Sale. Nu dorea să fim acolo prizonieri înfrânți prin puterea divinității Sale, ci îndrăgostiți de farmecul iubirii Lui. Și cum se cade unei iubiri adevărate, a venit modest și neștiut în mijlocul nostru. Nimic nu spune mai limpede despre autenticitatea unei iubiri ca și modestia ei. Venise să ne cucerească, și pentru aceasta era nevoie de timp.

Vestea nașterii Sale, anunțată de profeți, cu toate că se găsește destul de frecvent în paginile Sfințelor Scripturi, păstrează totuși taina împlinirii acestei vremi. A avut mai mult menirea să înțească așteptarea, să aprindă dorul inimii întregii lumi după Mesia, decât să fixeze în timp, cu exactitatea matematicii dumnezeiești, acest epocal eveniment. Calculele profetului Daniel, deși exacte, tănuiesc, prin limbajul cifrat, anul întrupării Sale, tocmai pentru această pătrundere în lume a dumnezeirii Sale, tăcută și neștiută de multă lume.

A venit ca să ne înțeleagă.

Venise ca orice ființă din lume, să pătrundă pe porțile ei cu lacrimi. Voia să ne cunoască în toate

detaliile existenței, nemijlocit, așa cum un îndrăgostit își dorește asimilarea întregului trecut al iubitei sale. Orice detaliu capătă importanță extremă. O dată cu prezentul și jurământul viitorului împreună, cei doi trebuie să-și cunoască și să-și accepte trecutul. Isus a venit ca să trăiască El Însuși istoria fiecăruia dintre noi.

A venit să trăiască copilăria unui băiat sărac de la țară. Dumnezeu „S-a născut la sat” pentru a cunoaște lipsurile și munca de timpuriu, pentru a pătrunde tainele naturii atât de intim legate de viața satului, pentru a se încadra în această celulă a universului, care este satul.

Venise să sufere alături de ai săi în timpul ocupației romane, să plângă cu lacrimile noastre atunci când pierderi irecuperabile ne cutremură ființa. Venise să ne rabde rănilor, să ne ducă poverile, să ne simtă singurătatea. Venise să ardă în dorurile noastre ale fiecăruia, să țină piept ispitelor noastre; să ne știe fragilitatea inimii. Venise să ne încerce aripa visului atât de vanitoasă în zboruri, dar vai, atât de plâpândă la marile înălțimi. Venise să ne cunoască noroiul și balastul sufletului ce ne ține legați

